

[Albrechtsen]

USA forbereder et militært indgreb i krigen mellem Irak og Iran. Men ifølge dagspressen vil USA have vesteuropæisk opbakning til disse dødsensfarlige planer, der kan udvikle sig til en global katastrofe.

Det er afgørende at hindre, at Rapid Deployment Force slippes løs i Mellemøsten.

Hertil kommer, at situationen givetvis vil blive forsøgt misbrugt til at forsøge at overskride NATOs geografiske mandat, noget, USA jo længe har arbejdet på. Derudover kan det frygtes, at EF vil gribe lejligheden til yderligere at blande sig i udenrigs- og sikkerhedspolitiske anliggender.

Svar (6/6 84):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Den seneste udvikling i krigen mellem Irak og Iran har givet anledning til betydelig bekymring internationalt. De to krigsførende parters angreb mod fremmede landes skibe i Golfen udgør en alvorlig trussel mod stabiliteten i området, mod den frie sejlads i Golfen og mod olieforsyningerne fra området.

Det er som bekendt regeringens holdning, at striden mellem Irak og Iran bør løses ved fredelige midler og ved forhandling. Dette synspunkt deles af de andre lande i De ti. Sammen med disse har Danmark gentagne gange såvel i offentlige erklæringer som i direkte henvendelser appelleret til de krigsførende parter om at afholde sig fra enhver handling, som kunne føre til optrapning af fjendtlighederne. Efter de seneste angreb mod fremmede landes skibe i Golfen har De ti på ny foretaget diplomatiske henvendelser til Irak og Iran for at hindre en yderligere eskalering af konflikten.

Hvad angår USAs politik kan jeg oplyse, at der ikke fra amerikansk side har været gjort forsøg på at inddrage NATO i nogen form for militær indgriben eller lignende. Den drøftelse af konflikten, der fandt sted under det nylige NATO-udenrigsministermøde i Washington, havde udelukkende karakter af udveksling af oplysninger vedrørende udviklingen i området.

NATOs ansvarsområde er defineret i traktaten. Regeringen anser denne afgrænsning for endelig og har udtalt dette ved mange lejligheder.

Til *justitsministeren* (22/5 84) af:

Arentoft (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at de blokader af veje og togkørsel som HT-chaufførerne og sympatisører udfører, er direkte lovstridige, og finder ministeren det rimeligt, at man ser igennem fingre med disse lovbrud, når blot der er tilstrækkelig mange, der bryder loven?«

Begrundelse

Nøjagtig som i tilfældet Christiania ser myndighederne igennem fingre med lovbrud, når blot der er mange om dette lovbrud, og dette har da også vist sig i det aktuelle tilfælde med HT-konflikten. Det kan da ikke være rimeligt, at lovbyggere kan opføre sig, som det passer dem, blot fordi de er mange, mens lovlydige borgere, der intet har gjort, udsættes for grov chikane.

I sit svar bedes ministeren oplyse, hvilke planer der eksisterer inden for ministerens område, hvorefter man kan klare en fortsat situation som den bestående.

Svar (25/5 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg kan oplyse, at blokader af veje og af togkørsel efter omstændighederne indebærer strafbare overtrædelser af lovgivningen. Politiet har derfor grebet ind, hvor f.eks. lastbiler placeret tværs på vejen har spærret for normal færdsel, eller hvor personer ved deres tilstedeværelse eller opstilling har hindret færdsel til og fra bestemte områder.

Afgørende for, om politiet skal gribe ind over for de såkaldte fysiske blokader, er, om der i en konkret situation foreligger en overtrædelse af de regler, som det er politiets opgave at påse overholdt. Er dette tilfældet, vil politiet gribe ind og sikre, at færdsel eller passage uhindret kan finde sted. Hvor der er grundlag herfor, vil politiet om fornødent foretage anholdelser, ligesom anklagemyndigheden vil rejse tiltale mod de pågældende personer.

Som det fremgår heraf, griber politiet og anklagemyndigheden således ind over for strafbare overtrædelser i forbindelse med bl.a. fysiske blokader.